

CLUB
D'ESPELEOLOGIA
L'AVERN

ZONES DE TREBALL 2021

CLUB D'ESPELEOLOGIA L'AVERN

Benarrai 1 2° 5ª Ontinyent (46870)
València

espeleoavern@hotmail.com
www.espeleoavern.es

G-98114465

Zones de Treball 2021

En les següents línies, volem donar a conèixer els resultats dels treballs d'exploració i estudi, que la nostra entitat porta endavant en diferents zones del territori del País Valencià. En aquest any 2021, els resultats han estat molt satisfactoris en quan a descobertes. L'exploració de l'Avenc N^o5 de s'Ombria des Avencs en Tàrbena -que amb els seus -142 m de fondària, s'ha convertit en la segona cavitat natural més profunda de la província d'Alacant- ha suposat un nou impuls a continuar amb les nostres exploracions, tant en aquesta zona com en altres.

Ben bé és cert, que els bons resultats obtinguts en la zona de Tàrbena, i les restriccions per la Covid-19 el la primera meitat de l'any, han condicionat el desenvolupament de les tasques d'exploració en les altres zones de les que som titulars. A la manca de sortides de camp, tant en la zona d'Ontinyent, com en la serra d'Oltà en Calp, s'han pogut avançar els treballs de gabinet, que degut al volum de dades acumulades que posseïm és molt elevat.

Com a resultat de tot aquest treball de gabinet, en aquestes memòries, podem presentar a tot el col·lectiu una cavitat que supera els -100 m de fondària. L'Avenc n^o5 de s'Ombria des Avencs, amb els seus -142 m de fondària, passa a formar part del conjunt de grans cavitats del País Valencià, posant de manifest una vegada més que amb esforç i constància, les exploracions al nostre territori no han tocat, pas, a la seva fi.

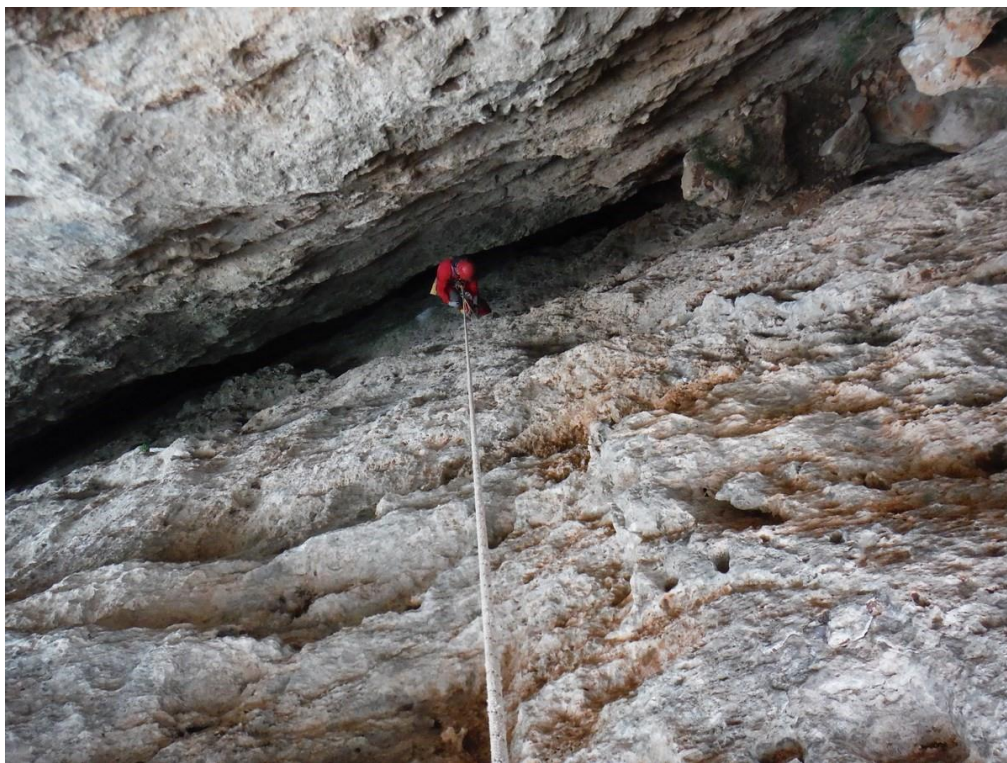
Exploracions en s'Ombria des Avencs (Tàrbena)

En el següent apartat d'aquestes memòries, volem donar a conèixer les nostres activitats en aquesta zona de forma cronològica, així com presentar l'estudi i topografia de dos de les cavitats ja finalitzades. La informació exposada en l'estudi de les cavitats -tot i el interès que sabem que pot suscitar- a hores d'ara pot trobar-se incompleta, ja que les exploracions i les tasques continuen en la zona.

30-1-2021

El dissabte 30 de gener d'aquest 2021, vam dirigir el nostres esforços cap a la zona de s'Ombria des Avencs en Tàrbena. En aquesta jornada -i després d'haver finalitzat l'exploració de l'Avenc nº 4 en l'anterior jornada en la zona- l'objectiu era iniciar l'exploració en una cavitat que teníem localitzada, i que degut a les seves dimensions ens cridava l'atenció des de feia temps. Aquest avenc catalogat per nosaltres com Avenc nº 5 de s'Ombria des Avencs, anava a convertir-se en el centre de les nostres exploracions durant una llarga temporada, alhora que passaria a ser la segon cavitat més profunda de la província d'Alacant, amb els seus -142 m de fondària.

La boca de l'avenc, amb més de 10 m de llargària, i quasi dos d'amplària, presentava una vertical d'uns 30 m. Com que les possibilitats de descens en una entrada tan gran eren moltes, vam decidir buscar l'espai més còmode per al descens. Iniciant el mateix des de la vessant més oriental de l'avenc, vam poder anar instal·lant els fraccionaments -encara que condicionats aquests per la qualitat de la roca tant baixa d'aquesta zona- que ens van permetre assolir la base d'aquesta primera vertical. Ja durant el descens, vam poder comprovar com la fractura continuava en profunditat per la seva vessant Est. Cal destacar l'absència d'ancoratges en la nostra línia de descens, motiu que ens va fer suposar que si la cavitat va ser ja explorada pels espeleòlegs del G.E. Bajoqueta, els mateixos realitzarien el descens per la part occidental de la cavitat.

Vertical d'entrada a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs.

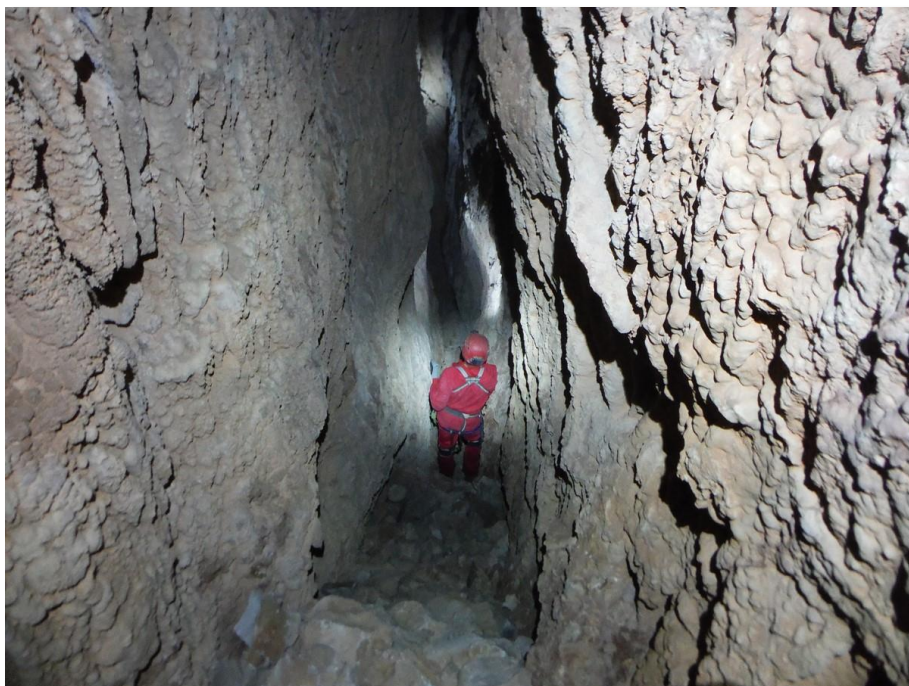
Ja prop de la base d'aquest primer pou, vam comprovar com la mateixa és tractava d'una rampa amb una forta inclinació que ens obligava a fer ús de la corda. El descens d'aqueta inclinada rampa ens va permetre arribar a la capçalera d'una vertical. Aquest P-16, que s'inicia per baix de uns grans cudols encastats, ens va situar en una base inclinada on se'ns va presentar dos possibilitats per tal de continuar amb l'exploració. Seguint la via més evident, i de major amplitud, vam arribar a la capçalera d'una nova vertical -lloc on vam trobar un vell Spit, únic ancoratge que vam trobar a la cavitat- però, lamentablement la corda que portàvem per a aquesta jornada se'ns va esgotar. Iniciant l'ascens cap a l'exterior, vam donar per finalitzada la jornada d'exploració en aquesta interessant cavitat de s'Ombria des Avencs.

7-2-2021

El diumenge 7 de febrer vam tornar cap a Tàrbena per tal de continuar amb l'exploració de l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Tornant a instal·lar la cavitat fins al punt on vam deixar la punta d'exploració, vam continuar amb els treballs en la cavitat. La vertical on ens vam quedar sense corda l'anterior jornada va resultar ser un pou de 9 m. El descens del mateix ens va permetre assolir una estreta galeria horitzontal, que després de uns pocs metres de recorregut és va tornar impenetrable. Encara que en aquest punt vam trobar una notable corrent d'aire, la severa estretor de la fractura i la gran quantitat de blocs encastats, vam descartar qualsevol intent de superar aquest pas.

Topografiant aquest sector vam remuntar fins la capçalera del P-9, on en direcció oposada al mateix, una estància d'escàs recorregut ens va permetre arribar a la capçalera d'un altre P-10. Aquest pou, estret en tot el seu recorregut va finalitzar en la seva base. No donant-nos opció a continuar tampoc en aquest punt, vam iniciar l'ascens cap a l'exterior topografiant la cavitat i observant qualsevol possible continuació.

Ja en la base de la vertical d'entrada vam corroborar la clara continuació que per la vessant oriental de l'avenc vam intuir en l'anterior jornada d'exploració en la cavitat. Sortint a l'exterior vam donar per finalitzada una nova jornada d'exploració en s'Ombria des Avencs.

Vista parcial de la galeria en el final d'aquest sector, i on al final de la mateixa s'aprecia una notable corrent d'aire.

13-2-2021

La jornada que el dissabte 13 de febrer vam dedicar (o vam intentar dedicar) a dur endavant les nostres exploracions en la zona de s'Ombria des Avencs en Tàrbena, pot ser a hores d'ara la jornada més estranya que hem tingut, tant en aquesta zona com en qualsevol de les altres zones en les que hem explorat.

En arribar a la zona on obre la seva boca l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, ens vam preparar tot el material necessari, i com sempre abans d'entrar a la cavitat vam menjar alguna cosa. Tot just en acabar d'esmorzar, i alertats per haver escoltat veus a prop, van aparèixer davant de nosaltres dos muntanyencs anglesos. Que si bé la zona de s'Ombria des Avencs és per norma general solitària, no ens hagués resultat estranys vore a algú, si no fos per l'estranya manera d'actuar d'aquests dos personatges.

En preguntar-nos amb certa dificultat per l'idioma, que estaven buscant unes vies noves d'escalada esportiva -que més tard ens van adonar que si que existien, però no on pas ens trobàvem nosaltres- i nosaltres no poder indicar-los en lloc, van començar a pegar voltes, una i altra vegada pel voltant de l'avenc. Intentant fer-los entendre que hi havia un gran risc de que pogueren llençar-nos alguna pedra, i que era perillós -tant per nosaltres com per a ells- el caminar pels voltants de la boca de l'avenc, i veient que no podíem fer-los entrar en raó, finalment vam desistir i no iniciar el descens cap a l'interior de la cavitat, deixant l'exploració de la cavitat per un altra jornada.

Així, una mica frustrats, però, sobretot amb una certa sensació d'inseguretat, vam dedicar aquesta jornada a prospectar una mica per la zona.

20-2-2021

Una setmana després de l'estranya jornada que vam viure en s'Ombria des Avencs, vam tornar a Tàrbena per tal de continuar amb l'exploració de l'Avenc nº5 de la citada zona. El dissabte 20 de febrer, i amb una gran desig de no trobar-se de nou amb els dos anglesos, vam iniciar l'exploració de la vessant més oriental de d'aquesta cavitat. Sense saber-ho estàvem iniciant l'exploració d'una nova via inèdita, que situaria a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs coma segon cavitat natural més profunda de la província d'Alacant.

Davallant la vertical d'entrada, i continuant en aquesta ocasió baixant cap a la part contrària d'on ja vam explorar, la cavitat va continuar el seu desenvolupament totalment en vertical. Un pou d'uns 50 m de profunditat -on les parets en alguns punt s'ensorraven al nostre pas- ens va permetre assolir un repeu amb clara continuació. Cal destacar que aquesta vertical de prop de 50 m i la d'entrada, podríem considerar-la com una única vertical, resultant un pou de quasi 80 m de vertical, encara que per a una major comprensió en la descripció de la cavitat, preferim dividir-les en dos.

Situats en el repeu, vam poder continuar explorant la cavitat. Sorteiant amb certa dificultat una rampa de pedres inestables, que a cada pas s'ensorrava, vam poder arribar a la capçalera d'un nou P-13. En aquest sector la inestabilitat de la cavitat va augmentar de forma notable obligant-nos a deixar un temps i espai per a que el que anava al cap davant de la instal·lació, pogués amagar-se, i així evitar la inevitable caiguda de pedres i cudols. En la base d'aquest P-13 -i amb una gran alegria- vam observar com la cavitat continuava en profunditat, posant de manifest el potencial de la cavitat en aquesta nova via.

Superant uns ressals i alguna zona desfonada, fins on se'ns va acabar la corda, vam arribar a la capçalera d'un ample pou, que vam sondejar en uns 30 m. Amb gran satisfacció, i moltes ganes de tornar a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, vam iniciar l'ascens cap a l'exterior topografiant tot el nou sector explorat en aquesta jornada.

En arribar a casa nostra i passar les dades topogràfiques a l'ordinador, vam comprovar com havíem assolit els -100 m de fondària en aquesta jornada. Amb aquestes dades, i amb un pou

sondejat d'uns 30 m, la possibilitat d'arribar als -150 m en la cavitat, i així superar l'actual record de profunditat de la província d'Alacant, és tornava una realitat.

Zona inicial de la nova via en la vessant oriental de la cavitat. Aquesta via inexplorada fins a hores d'ara, s'inicia amb una vertical d'uns 50 m, i dona pas a les vies més profundes de la cavitat.

6-3-2021

El dissabte 6 de març -i amb unes ganes boges per explorar els nous indrets que ens esperaven en la cavitat- vam tornar a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Assolint ràpidament el punt on ens vam detindre la jornada anterior, vam continuar l'exploració. Situats en la capçalera de la nova vertical vam poder comprovar com -i encara que les dimensions del pou eren còmodes- el descens de la mateixa és trobava condicionat per la gran quantitat de cudols inestables que hi havia al llarg del seu recorregut.

Iniciat el descens, i en arribar a l'altura dels primers blocs encasats, vam poder començar la neteja dels mateixos per tal de poder realitzar el descens amb certa seguretat. En tocar lleugerament el primer d'aquests blocs, i caure de seguida arrastrant a altres blocs amb gran estrèpit, vam quedar horroritzats, ja que tot el material arrastrat queia en l'estreta base d'aquest pou.

Després de netejar tant bé com vam poder la línia de descens, vam assolir la base d'aquesta vertical. Per torns, i resguardant-se de les caigudes de pedres, vam continuar l'exploració, amb certa sensació d'inseguretat, això sí. La cavitat continuava davallant, però, en aquesta ocasió reduïa les seves dimensions. Un P-11, escalonat i prou incòmode, ens va permetre assolir una estreta galeria. Aquesta galeria d'escàs recorregut, és va tornar impenetrable en les dos possibles direccions. I encara que en direcció Oest, i després de superar un pas estret, s'intuïa una petita estància, la inestabilitat de la zona, així com les reduïdes dimensions del pas a superar, vam donar per finalitzada la cavitat en aquest punt.

Desinstal·lant i topografiant tot aquest sector, amb molta cura de no moure ni llençar cap de pedra al company que anava per baix, ens vam situar en la base del P-13, on havíem observat una clara continuació en un lateral. Deixant allí el material, i encara amb el Toc de Queda

imperant per la pandèmia de la Covid-19, vam deixar l'exploració d'aquesta continuació per una altra jornada.

Cal assenyalar que en arribar a casa nostra, i passar les dades topogràfiques al programa informàtic, les mateixes ens deixaven clar que havíem assolit els -142 m de profunditat en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Situant-se com a segon cavitat més profunda d'Alacant, l'avenc encara ens oferia diverses incògnites, que deuriem ser explorades en pròximes jornades.

Descens del P-25. En aquesta vertical, i encara que les seves dimensions son còmodes, el perill de caiguda de pedres i grans blocs va ser molt elevat.

Setmana Santa 2021

Amb la impossibilitat de sortir del País Valencià -ja que imperava l'Estat d'Alarma amb tancament perimetral entre comunitats autònomes degut a la pandèmia mundial per la Covid-19- i el no poder desplaçar-se cap a altres zones de l'estat, els dies festius de pasqua els vam aprofitar per tal de continuar amb les exploracions en s'Ombria des Avencs, en Tàrbena.

Així, els dies 2 i 3 d'abril vam continuar dirigint els nostres esforços cap a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Havent aconseguit assolir els -142 m en l'anterior jornada d'exploració en la cavitat, encara restava explorar una incògnita aproximadament en la quota -90. Davallant fins a la punta d'exploració, i amb molta il·lusió de poder superar el record de profunditat de la província d'Alacant, vam iniciar les tasques d'exploració.

En un lateral del P-13 que donava continuïtat a l'avenc cap a la seva zona profunda, podíem observar com la fractura continuava clarament. Per sota la perillosa rampa que antecedeix a aquesta vertical, vam poder davallar una nova vertical d'uns 10 metres. Pendulant cap a una estret repeu, la fractura ens va permetre avançar cap una nova vertical, encara que summament estreta.

Fent ús de la corda, i de molta paciència, vam poder superar aquest sector de la cavitat. Ja en la base d'aquesta incomoda vertical, i tot just darrere d'un cúmulo de blocs, vam poder observar amb

gran goig, que l'avenc ens ofería una nova vertical. Amb una secció molt més ampla i còmoda, aquesta vertical d'uns 30 metres ens va permetre assolir la seva base a -137 m de fondària, i que plena d'enderrocs, poc a poc és va tornar impenetrable. Frustrats els nostres intents de superar l'anterior quota assolida en aquesta cavitat, vam sortir cap a l'exterior deixant per al dia següent les tasques de topografia i desinstal·lació.

El dissabte 3 d'abril, i sabedors que les possibilitats de continuació en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs arribaven a la seva fi, vam tornar a entrar a la cavitat per tal de realitzar la topografia del nou sector explorat, i desinstal·lar tot el material de la cavitat. Així amb calma, i gaudint amb tranquil·litat de la jornada vam donar per conclusos els treballs en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, situant-se la cavitat com a la segon més profunda de la província d'Alacant. En pròximes jornades dedicariem novament els nostres esforços a descobrir els secrets que encara s'amaguen en aquest paratge de Tàrbena, i on les exploracions continuen.

Descens del P-35 en la via de -137 m de fondària en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Malgrat els esforços no vam poder superar en aquesta cavitat el record de profunditat de la província d'Alacant.

17-4-2021

Animats pels resultats obtinguts en l'Avenc nº 5 de s'Ombria des Avencs, el dissabte 17 d'abril vam tornar cap a Tàrbena per tal d'iniciar l'exploració d'una de les altres cavitats que trobem en la zona. En aquesta ocasió, la cavitat escollida va ser un dels avencs ja explorats pel G.E. Bajoqueta als anys 80. L'avenc marcat per ells com A-9, assoleix segons els primers exploradors els -135 m de profunditat, motiu suficient per animar-nos a realitzar una exhaustiva revisió de la cavitat.

Com sempre després de preparar-se, i recórrer el camí que ens apropa a la zona on es troben algunes de les cavitats que estem treballant, vam iniciar l'exploració de l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs, tot seguint la nostra nomenclatura. La gran boca d'entrada se'ns presentava davant nostre com una gran vertical des del seu punt més elevat, però, en la seva vessant més occidental una pronunciada rampa també ens permetia l'accés. Optant per baixar pel punt més elevat -ja

que era el punt on menys risc de caiguda de pedres teníem, encara que també era elevat donat la qualitat de la roca- vam iniciar l'exploració de la cavitat.

Lamentablement, y quan vam intentar instal·lar un dels ancoratges, el trepant va deixar de funcionar. Amb aquest imprevist -que ens va condicionar totalment- vam abandonar l'exploració, finalitzant així la jornada.

Entrada superior a l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs en Tàrbena.

1-5-2021

Ja amb els problemes del trepant -que en l'anterior jornada ens van impedir continuar amb l'exploració- solucionats, el dissabte 1 de maig vam tornar cap a Tàrbena per tal de continuar amb l'exploració de l'Avenc nº 6 de s'Ombria des Avencs. Reprenen la instal·lació en el punt on la vam deixar, vam poder davallar fins a l'ampli repeu que divideix la gran vertical d'entrada a la cavitat. Malauradament la qualitat de la roca en tot el perímetre del pou és nefasta. Aquest fet unit a la gran quantitat de grans cudols en precari equilibri, condicionaven sobre manera la instal·lació dels ancoratges per tal de continuar el descens. Estudiant diferents alternatives, i lluny obcecar-se, vam decidir sortir de l'avenc i deixar l'exploració d'aquesta interessant cavitat per un altra jornada.

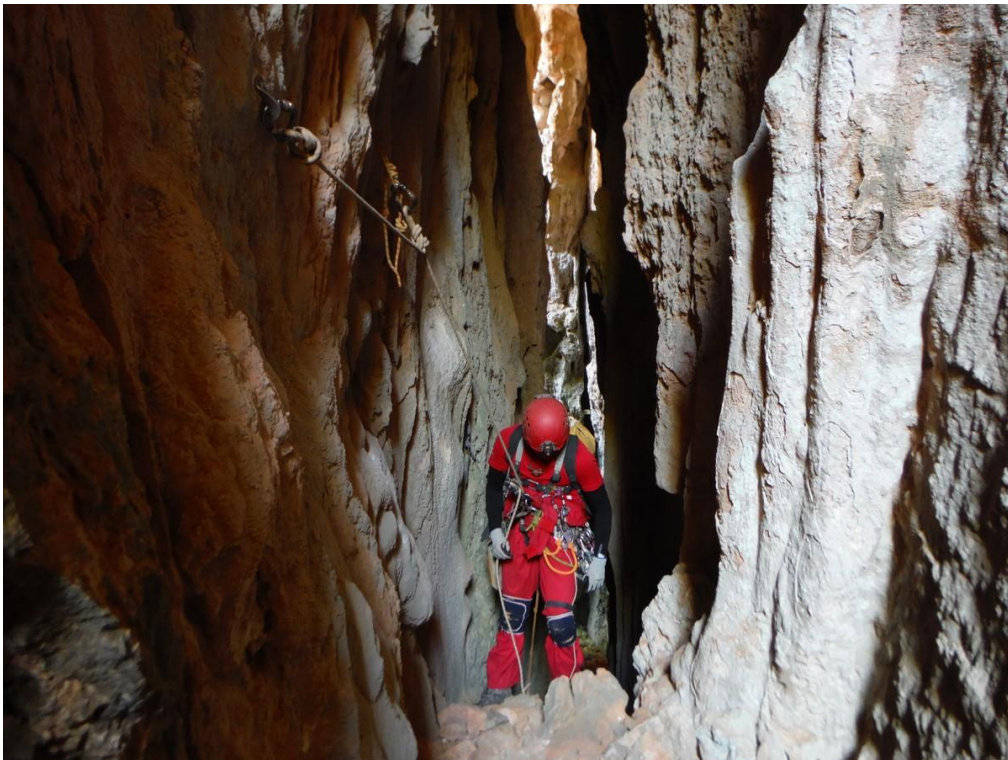
Com que l'hora en que vam sortir era cap a migdia, vam optar per iniciar l'exploració d'una cavitat propera a l'anterior -marcada com A-10 pels primers exploradors- i que obre la seva boca en la mateixa línia de fracturació.

Accedint a la cavitat per la seva boca superior, i a través d'una pronunciada rampa, després de baixar un ressalt d'uns 5 m, on va ser necessari la instal·lació de corda, vam poder explorar tot el sector de la segon entrada. Aquest sector és tracta d'un tram de cert recorregut horitzontal on la fractura és troba a cel obert. Al final del mateix, una estància de mitjanes dimensions ens va aturar sense oferir-nos cap possibilitat de continuar.

Tornant cap a l'entrada principal, i tot just en la base del ressalt que vam tindre que instal·lar, una fractura perpendicular és desfonava en una vertical d'uns 30 m. Aquesta vertical, en el seu inici

una mica estreta, aviat va agafar dimensions més còmodes, i el seu descens va ser ràpid i còmode. Aquesta vertical ja va estar descendida pels antics exploradors al menys fins a la seva base. Nosaltres ja situats en aquesta base, vam continuar davallant per una estreta gatera vertical, que una vegada superada ens va oferir una clara continuïtat cap a un lateral, seguint la direcció de la fractura.

Després d'un ressalt descendent, i en arribar a un repeu de blocs molt inestables, vam poder descendir un pou d'uns 6 o 7 m. Des d'aquest pou, i per una pronunciada rampa, vam arribar al lloc on semblava finalitzar la cavitat en un tap de blocs, però, la forta corrent d'aire aspirant que hi havia entre aquests, ens van fer comprovar la possibilitat de desplaçar-los. Com que la tasca era factible, però, el temps en aquesta jornada se'ns esgotava vam deixar aquest treball per un altre dia. Somiant ja en poder seguir aquesta forta corrent d'aire, vam sortir a l'exterior finalitzant la jornada.

Primer ressalt que vam trobar en l'entrada a la cavitat, i on vam decidir utilitzar corda, donat lo exposat del mateix.

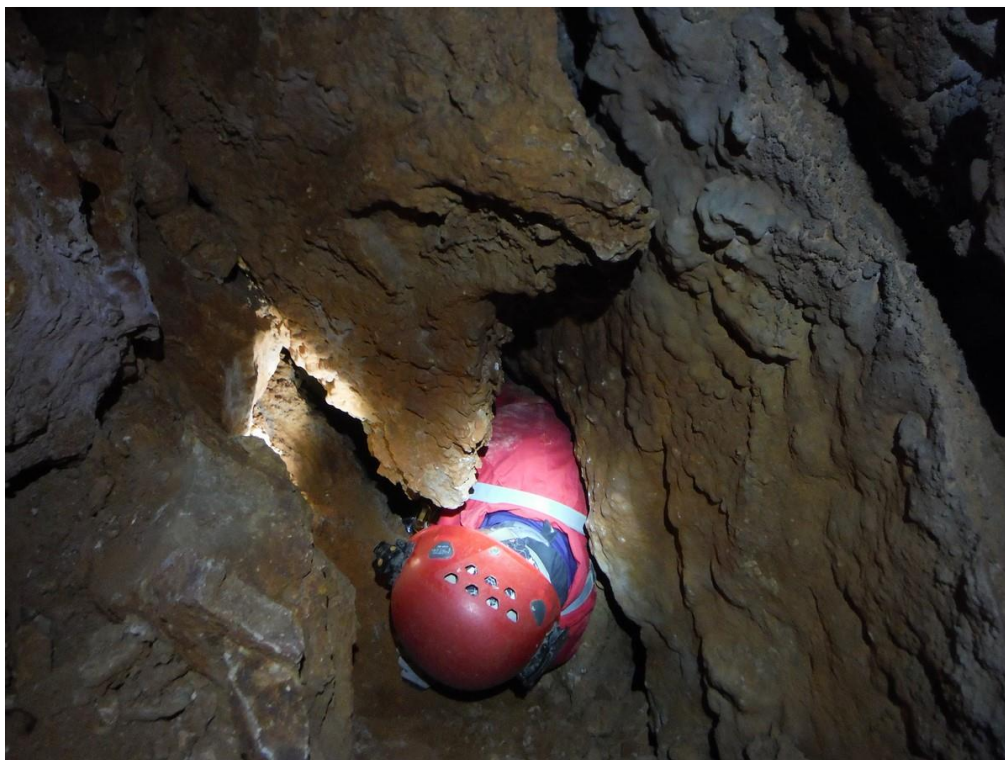
15-5-2021

El dissabte 15 de maig, amb unes ganes boges de saber cap a quins indrets ens portaria la forta corrent d'aire que circulava per l'estretor on ens vam aturar en l'anterior jornada, vam tornar a Tàrbena. Com sempre després de l'aproximació a la zona on s'ubiquen la majoria de les cavitats localitzades en la zona, i quan ja ens preparam i mengem alguna cosa, vam entrar a l'avenc fins al punt on es trobava el nostre objectiu en aquesta jornada.

En arribar a l'estretor taponada de blocs, la forta corrent d'aire encara s'apreciava notablement. Sempre en sentit descendent, aquesta circulava entre el blocs que deuriem apartar. Ràpidament ens vam posar a realitzar aquesta feina. Després de retirar dos grans blocs, vam poder penetrar un poc cap a l'interior de l'esclletxa. En aquest punt vam poder comprovar com l'espai augmentava amb dimensions més còmodes. Llençant diversa quantitat de material cap al fons de l'esclletxa, vam poder finalment superar el pas.

Una petita vertical, seguida d'una forta ampliació de la fractura, ens va oferir tres opcions per a continuar explorant. La primera d'aquestes opcions -i la més evident- era la que donava continuïtat a la cavitat en profunditat. Un estret pas entre formacions, ens va permetre accedir a una vertical on les parets s'obrien espectacularment, i on la instal·lació va resultar força complexa, donada la qualitat de la roca. Després de davallar un volat d'uns 15 m, i ja en la base d'aquest pou, per a la nostra satisfacció la cavitat continuava oferint diverses possibilitats de continuació, però, que tindrien que esperar a ser explorades en la pròxima jornada, ja que la jornada tocava a la seva fi. Topografiant tot lo explorat en aquesta jornada vam sortir cap a l'exterior.

Estretor on la circulació de la forta corrent d'aire aspirant, ens va animar a superar-la i arribar a nous indrets.

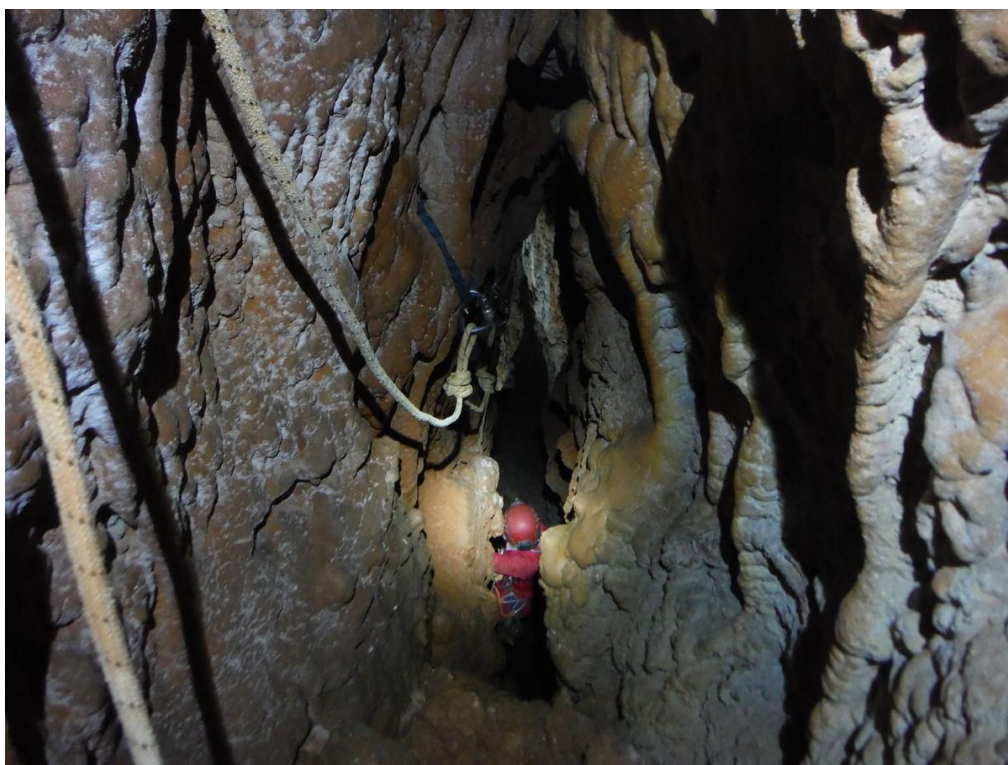
22-5-2021

Un cap de setmana més vam dedicar els nostres esforços a explorar en s'Ombria des Avencs, a Tàrbena. El dissabte 22 de maig, i amb moltes ganes de continuar amb les tasques en la cavitat, que en eixos moments era el nostre objectiu, vam tornar a endinsar-se en l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs.

Sense cap contratemps vam arribar al punt conegut de la cavitat, la base del pou volat. Ací, amb diverses incògnites -totes de caràcter vertical- vam iniciar l'exploració. La primera i més evident va consistir en davallar un pou d'uns 10 m, que en un primer moment pareixia que ens permetria profunditzar més, però, finalment la fractura se'ns va presentar totalment col·lapsada impossibilitant qualsevol continuació.

La segon incògnita, tot just en direcció contrària a l'anterior, encara que menys verticals, també ens va permetre davallar uns 10 m, i al igual que l'altra també és va tancar sense continuació. Prop de la capçalera d'aquesta segon vertical, i entre blocs, vam entreveure una clara continuació. Forçant un incòmode pas entre els grans blocs, i fent ús de la corda, vam poder baixar una estreta vertical, on el perill de caiguda de pedres era molt alt. Sense continuació en aquest punt també, se'ns acabaven les possibilitats en aquest sector. Així donant-lo per finalitzat, el vam topografiar i desinstal·lar.

Tornant a la base de la petita vertical que seguia a l'estretor per on circulava la corrent d'aire que perseguíem, vam poder explorar mitjançant un passamans una zona lateral, on al final de la mateixa s'obria una petita vertical, que malauradament no va continuar. Tornant a buscar la circulació d'aire per tal de seguir-la, vam tindre que exposar-se a un tram molt precari, on tot -instal·lació i progressió- estava condicionada a la inestabilitat de la massa rocosa. En superar un pas entre blocs, i arribar a una petita saleta, vam poder observar com la cavitat es desfonava en forta inclinació cap un sector estret i caòtic. La corrent seguia constant i descendent en tot moment. Amb l'esperança de poder seguir-la i arribar a nous indrets, vam forçar un poc més davallant entre blocs i l'estreta escletxa. En arribar a un punt on el pas era impossible, i on veien clarament que tota possibilitat de forçar-lo seria com a poc una temeritat, vam donar per finalitzat aquest sector de la cavitat. Desinstal·lant i topografiant tot lo que ens restava per fer, vam donar per conclosa la jornada, sortint ja a l'exterior. Encara que amb ganes de tornar, ja que la cavitat encara oferia diversos llocs on poder continuar explorant.

Capçalera del Pou Volat. El seu inici és estret, però, guanya amplitud immediatament.

6-6-2021

El diumenge 6 de juny vam tornar de nou a explorar en la s'Ombria des Avencs. Aquesta zona, i donats els bons resultats que ens atorga en cada sortida, és va convertir en el eix principal de les nostres activitats al País Valencià en el passat 2021.

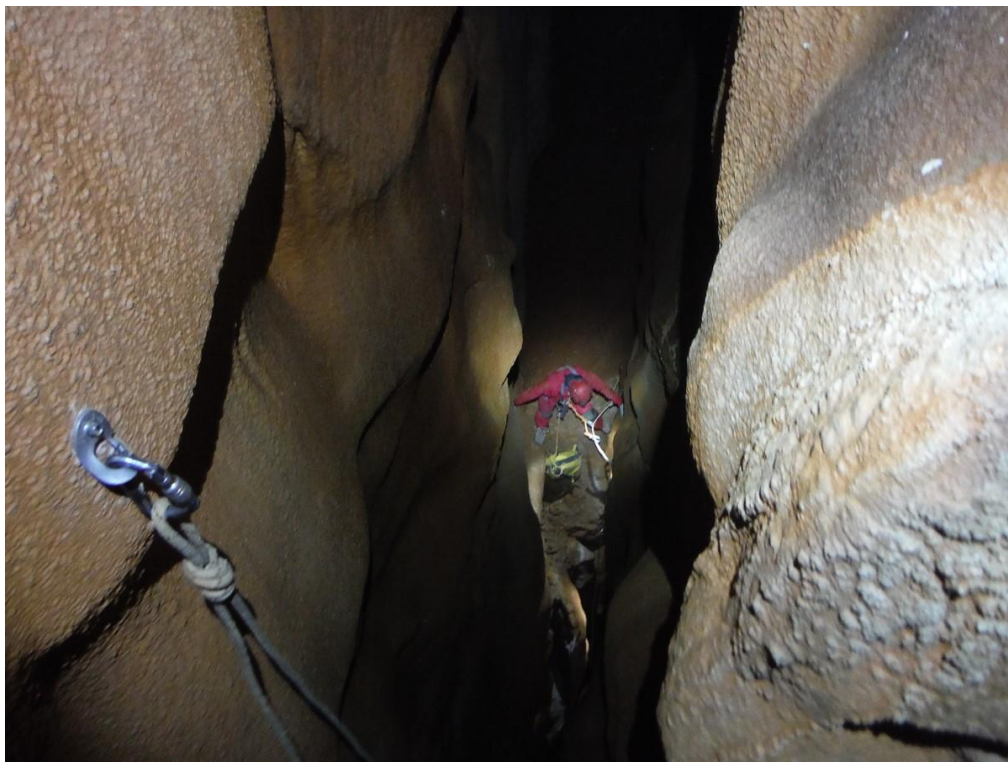
Amb l'objectiu d'explorar una de les incògnites que ens restaven per explorar en l'Avenc nº6 de s'Ombria de Avencs, vam penetrar en el mateix. Una clara continuació poc abans de la base del P-30, i que mitjançant un petit passamans vam poder assolir, ens va permetre accedir a un potent mirall de falla, el qual donava continuïtat a la cavitat. Aquest perfecte mirall de falla -en el seu inici estret i llis- és trobava recorregut per una forta i gèlida corrent d'aire.

Una fàcil escalada per arribar a un punt una mica més ample en el mirall de falla, ens va facilitar el instal·lar el tram inicial del passamans que ens serviria per superar aquesta dificultat de l'avenc. Ja des de l'inici d'aquest passamans vam poder apreciar com la cavitat en el fons d'aquest llarg tram s'eixamplava. Després d'uns 25 m de passamans amb múltiples punts d'ancoratges, vam arribar a una sala de gran dimensions o diverses rates penades ens van donar la benvinguda.

Aquesta sala, amb alçades que arriben als 15 m, està clarament relacionada amb un enfonsament de la fractura, ben visible en l'exterior.

Revisant tota possible continuació en aquesta sala, i amb gran alegria, vam trobar un pou d'estreta capçalera, però que semblava ampliar-se als pocs metres. Sondejant aquesta vertical ens uns 35 o 40 m, vam decidir deixar la seva exploració per a una altra jornada, ja que la instal·lació del llarg passamans havia consumit quasi tot el material que portàvem. Així, desitjant el tornar el més aviat possible per poder explorar aquesta nova vertical, vam sortir a l'exterior, finalitzant una nova jornada d'exploració a Tàrbena.

L'exploradora iniciant el passamans d'accés al sector del mirall de falla en l'Avenç n°6 de s'Ombria des Avençs.

24-6-2021

Aprofitant la festivitat del dijous 24 de juny, vam tornar cap a Tàrbena per continuar amb les exploracions en s'Ombria des Avençs. Amb l'exploració d'una vertical que semblava gran, i unes cavitats que no parava de regalar-nos nous indrets, els ànims en aquesta jornada estaven pels núvols. Animats -quasi eufòrics- vam entrar en la cavitat quan el sol encara no pegava de valent, arribant a la punta d'exploració a una bona hora.

En arribar a la sala -i després d'haver superat novament el llarg passamans del mirall de falla- vam barallar les diverses opcions per davallar la vertical que esperava a ser explorada. Finalment i davant del risc de caiguda de pedres -tant habitual i seriós en les cavitats de s'Ombria des Avençs- vam optar per iniciar el descens buscant un punt elevat. Encara que la instal·lació resultava un poc menys evident, finalment va resultar encertada.

Als pocs metres, i ja amb unes dimensions còmodes, vam assolir un repeu de blocs inestables. Des d'aquest repeu el pou s'obria de forma espectacular -en algun punt arriba als 7 m d'amplària- però, la instal·lació que des d'aquest punt resultava quasi directa fins la base del pou, i pràcticament en volat, resultava força perillosa per la inestabilitat del propi repeu de blocs on s'iniciava, com pel fet de no poder evitar la caiguda de pedres. Així, que finalment vam optar per realitzar el seu descens en els seus primers 15 m per una estreta esclatxa -que encara que una

mica més incomoda- ens va permetre realitzar el descens de forma segura. Ja fora del perill de pedres, i davallant per una de les parets d'aquest gran pou, vam poder gaudir de l'espectacularitat del mateix. Amb unes dimensions poc habitual en les cavitats del nostre territori, aquesta vertical d'uns 40 m, ens va situar en la seva base. Aquesta base és tractava d'una gran fractura, continuïtat en profunditat del potent mirall de falla on vam realitzar el passamans. Estupefactes per les dimensions de la fractura, vam iniciar la revisió de tot aquest sector.

Troband continuïtat en diversos punt, i davallant dos pous -un petit i l'altre d'uns 25 m- vam poder arribar a un punt on una nova vertical marcava la continuïtat. En la capçalera d'aquesta vertical vam trobar un ancoratge de tipo Spit , confirmant-nos que havíem connectat en la zona profunda de la boca superior de la fractura (Avenc A-9 segons el G. E. Bajoqueta). Finalitzant la jornada molt satisfets tant per haver connectat les dues boques, com per haver pogut davallar l'ampli pou inexplorat d'aquest sector de la cavitat, vam sortir cap a l'exterior.

Zona profunda de la cavitat, i on vam poder realitzar la connexió amb la boca superior.

1-8-2021

Ja amb l'estiu pegant de valent, amb temperatures elevades, i sabedors de que s'apropaven dates en les que les exploracions al nostre territori patirien una pausa, el diumenge 1 d'agost vam tornar a Tàrbena per ta de continuar amb les exploracions en l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs.

En aquesta jornada l'objectiu marcat es tractava de desinstal·lar la cavitat almenys en el seu sector intermedi. Sabedors que la cavitat havia estat connectada en l'anterior jornada amb la zona profunda d'una altra cavitat (Avenc A-9 segons el marcatge del G. E. Bajoqueta) la idea era deixar en fixe els dos últims pous instal·lats abans de la citada connexió, ja que prop de la base del pou gran explorat hi es trobaven encara incògnites per explorar.

La resta de la cavitat fins a l'exterior quedaria desinstal·lada, així podíem recuperar la gran quantitat de corda i mosquetons existents en la mateixa. També evitàvem que el material no patirà més del conter -ja que en aquestes cavitats els mosquetons i plaques d'alumini és fan mal bé en poc de temps- alhora que agafàriem les dades en tots els sectors pendents de topografia.

Amb aquestes tasques -i en una jornada tranquil·la, però, esgotadora- vam finalitzar les exploracions d'estiu a s'Ombria des Avencs.

Sector intermedi del Pou Gran. Aquesta vertical, inexplorada fins a la data, posseeix una gran amplària, arribant en algun punt als 7 m.

11-10-2021

Després de quasi dos mesos sense tornar a Tàrbena per explorar en s'Ombria des Avencs, el dilluns 11 d'octubre -i aprofitant un pont festiu- vam tornar en lloc per continuar amb les nostres tasques en la zona. En la aquesta jornada l'objectiu és tractava d'instal·lar la boca superior de l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs fins a la zona on vam realitzar la connexió.

La primera dificultat -i pot ser la que més ens preocupava- era aconseguir instal·lar de forma segura la zona intermèdia del pou d'entrada. En l'anterior intent de superar aquest sector de la cavitat on la roca es troba totalment descomposta, ja vam poder observar com els primers exploradors van davallar des d'un gran bloc encastat. No donant-nos gaire confiança, ni pel lloc on es trobava, ni per la disposició del mateix, vam descartar aquesta opció. Un petit pèndol ens va apropar a un petit ancoratge natural, que encara semblava pot segur, esperàvem que ens pogués facilitar el arribar a un lloc on la roca millorà.

Després de superar aquest tram -i gracies a la instal·lació d'uns ancoratges molt precaris- vam poder iniciar la instal·lació de la resta de l'avenc. Ja sense cap contratemps, i tant sols amb la dificultat de trobar una línia de descens allunyada de la caiguda de pedres, vam poder assolir el punt conegut per nosaltres, i on vam deixar les cordes fixes.

Sortint de la cavitat ja amb ganes de tornar per poder continuar amb les exploracions, vam donar per conclosa la jornada.

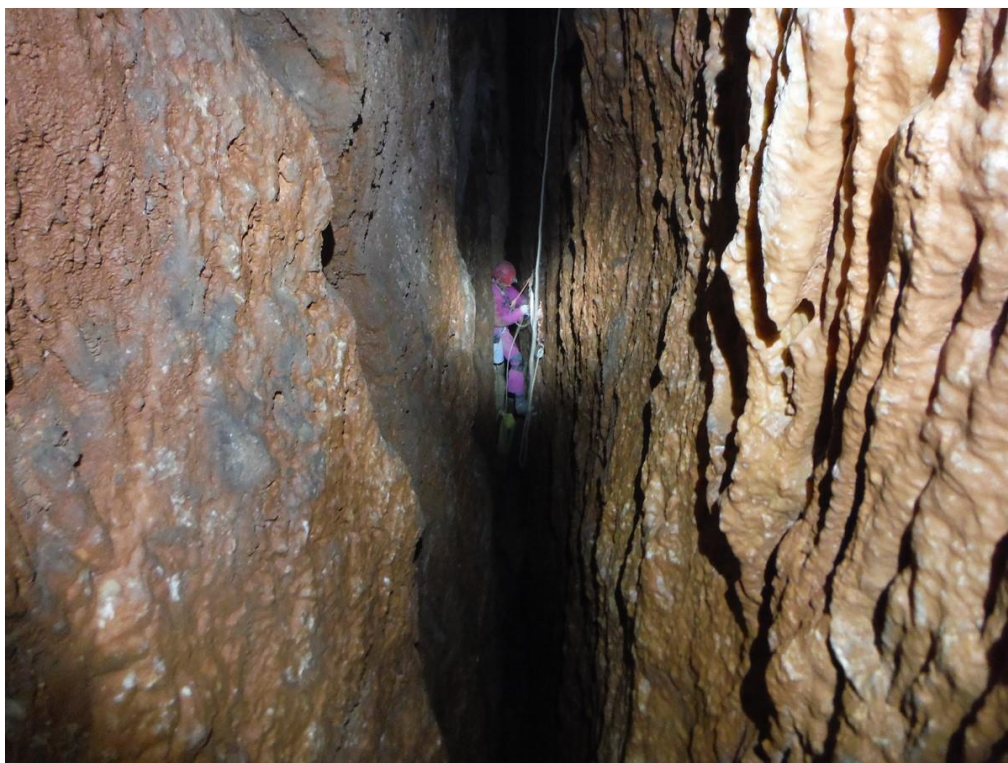
16-10-2021

El dissabte 16 d'octubre -i amb moltes ganes d'explorar- vam tornar a l'Avenc n°6 de s'Ombria des Avençs. Amb la cavitat instal·lada, el arribar al punt on teníem que remuntar les cordes fixes del punt de connexió va ser ràpid. En arribar en lloc, i remuntar per els dos pous, vam assolir la base del Pou Gran, on restava explorar una important incògnita.

Aquesta incògnita no era altra que la continuació en profunditat del mirall de falla, on en passades jornades d'exploració vam instal·lar el llarga passamans. Ara la fractura continuava en horitzontal, però, desfonada, el que va motivar que tinguérem que iniciar la seva exploració també amb un curt passamans. Davallant alguns metres després del primer passamans, vam tindre que de nou utilitzar aquesta tècnica per arribar de nou a una vertical d'uns 10 m. En assolir la base d'aquesta estreta vertical, vam poder comprovar com no oferia cap possibilitat de continuar per ella. Desinstal·lant i topografiant tot aquest sector vam tornar a la base del pou gran, on una nova incògnita ens esperava.

Aquesta és tractava d'una exposada grimpada de dubtosa estabilitat, motiu que ens va fer desistir en la seva exploració. Tornant al punt de connexió, i desinstal·lant els dos pous que ens permetien arribar a aquest punt de la cavitat, vam decidir sortir cap a l'exterior.

Volem destacar, que en aquesta jornada és van prendre mesures de temperatura a l'avenc, ja que ens resultava destacable la freda temperatura a l'interior d'aquest avenc. Amb aquestes mesures -i sorpresos pels resultats- vam poder confirmar el que ja sabíem per haver-ho patit en la nostra pell, la temperatura en algun punt de l'avenc no sobrepassa els 12°C, que units a l'elevada humitat relativa, i la constant corrent d'aire, situa la sensació tèrmica al voltant dels 6°C. Una cavitat realment gelada.

Progressió en el sector inferior del mirall de falla. Una sèrie de complicats passamans i trams verticals, ens van permetre arribar a una estreta galeria. Aquesta malauradament no ens va donar opció de continuar.

31-10-2021 i 1-11-2021 (Pont de Tots Sants)

Aprofitant el llarg cap de setmana de l'1 de novembre, vam tornar cap a Tàrbena. Amb l'exploració de l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs endavant, i amb totes les possibilitats de trobar continuacions i incògnites, les nostres ganes d'endinsar-se en la cavitat eren moltes. Arribant a la base de l'últim pou assolit des de l'entrada superior, i ja en una quota de profunditat -segons les dades topogràfiques- que superava els -100 m, vam iniciar les tasques de revisió de tots els indrets que pogueren albergar alguna possibilitat de continuació.

La primera opció va ser el descendir la vertical que ja els primers exploradors van davallar, i on segons els mateixos finalitzava la cavitat. Efectivament, després del seu descens i revisar tota la seva base, l'avenc no feia cap possibilitat de continuació en aquest punt. Topografiant i desinstal·lant la vertical, vam iniciar la instal·lació d'un passamans per arribar a un ampli repeu de blocs encastats que és trobava tot junts en la part oposada d'on ens trobàvem.

Ja situats al repeu esmentat, vam comprovar com també no ens oferia cap possibilitat de continuar explorant. Donant per finalitzat aquest sector, vam anar remuntant diferents verticals, alhora que les topografiàvem. Arribant al punt on hi havia noves incògnites que devien de ser explorades, vam deixar tot el material, i vam valorar les diferents opcions que ens oferien les citades incògnites. Deixant-ho tot preparat i sortint a l'exterior, vam donar per finalitzada la primera jornada d'aquest llarg cap de setmana d'exploració.

Instal·lació del segon passamans. Aquest va resultar tècnic i entretingut.

Al dia següent, i en haver desdejuntat i novament preparar-se, vam tornar a endinsar-se en l'Avenc nº6 de s'Ombria des Avencs. En arribar a la punta d'exploració, vam iniciar un atlètic i llarg passamans per tal d'arribar a una finestra que s'obria tot just en el final de l'amplia sala que forma ací l'avenc.

La instal·lació del passamans -al igual que la seva posterior desinstal·lació- va resultar d'allò més entretinguda i tècnica. En arribar a la finestra, vam poder continuar per diferents gateres i passos estrets, per arribar a un petit pou. En la base d'aquesta petita vertical, s'intuïa una estància d'àmplies dimensions. Davallant el pouet amb molta cura, ja que era difícil no moure pedres i

cadols inestables que es trobaven en el seu recorregut, vam arribar a aquest estància. Lamentablement tant sols és tractava d'un espai entre blocs sense cap continuació. Topografiant i desinstal·lant tot aquest sector, vam finalitzar la jornada.

Xerrada en Tàrbena (10-7-2021)

Dintre de les nostres activitats, la difusió de les mateixes, tant de la recerca i de l'estudi que portem endavant de les cavitats que explorem, així com dels propis resultats de dites activitats, sempre ha estat el punt culminant als nostres treballs. Ja siga mitjançant articles en revistes, o en els nostres propis mitjans -web i blog- sempre hem compartit amb el col·lectiu espeleològic -i amb el públic en general- els nostres treballs, però, arrel de les nostres exploracions en la zona de s'Ombria des Avencs en Tàrbena, i gracies al contacte que mantenim amb l'alcalde de la citada població, vam poder per primera vegada fer una xerrada explicant com portem les nostres exploracions endavant, i quina és la seva finalitat.

Imatge d'un moment de la xerrada a la Casa de Cultura de Tàrbena.

Així, el dissabte 10 de juliol, en la Casa de Cultura de Tàrbena, és va realitzar per part de Vicent Sanchis del Club d'Espeleologia l'Avern la xerrada "Exploracions en s'Ombria des Avencs". En aquesta xerrada el públic assistent va tindre l'oportunitat de conèixer les tasques d'exploració i estudi que la nostra entitat porta endavant en aquesta zona del seu terme municipal. També es va mostrar als assistents una xicoteta presentació on s'explicava la formació, i evolució geològica de les cavitats de s'Ombria des Avencs.

Però, sens dubte, l'anunci i posterior visualització de la topografia de l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs -que actualment amb els seus -142 m de fondària, és la segon cavitat més profunda d'Alacant- així com el gaudir de la seva descripció acompanyada de fotografies, va ser un dels punts forts de la xerrada. En total va ser poc més d'una hora on es va poder apropar a la gent de Tàrbena un patrimoni subterrani, que si bé el tenen al costat de casa, és per a molts encara desconegut.

Des del Club d'Espeleologia l'Avern volem donar les gràcies, tant a l'Ajuntament de Tàrbena com al seu Alcalde, per donar-nos l'oportunitat de mostrar les nostres activitats, i els seus resultats a la gent del poble.

Cartell anunciador de la xerrada a la Casa de la Cultura de Tàrbena.

El contingut de la mateixa va estar dirigit a donar a conèixer les nostres tasques d'exploració i estudi en la zona de s'Ombria des Avencs de Tàrbena.

Article sobre la toponímia en la zona de s'Ombria des Avencs

En setembre de 2021 vam publicar a la nostra web un petit article sobre la toponímia de la zona de s'Ombria des Avencs, i algunes contradiccions que vam trobar des del primer moment d'iniciar els nostres treballs d'exploració en la mateixa. Ara en aquestes memòries, i com a complement de les tasques que portem endavant en la zona de s'Ombria des Avencs i en les seves cavitats, el reproduïm.

S'Ombria des Avencs Vs. Peña Medoc.

Apunts sobre la toponímia en la nostra zona d'exploració a Tàrbena.

En les següents línies volem aclarir certes contradiccions en la toponímia de la nostra zona d'exploració al terme municipal de Tàrbena, i en la que portem endavant els nostres treballs d'estudi i catalogació de cavitats. D'aquestes contradiccions vam ser conscients ja des de la primera pressa de contacte amb el lloc. Ara, i des d'aquest espai volem aportar el nostre granet de sorra per poder recuperar -i donar a conèixer- la toponímia original de la zona al col·lectiu espeleològic.

Quan l'any 2019 vam sol·licitar una zona de treball al terme de Tàrbena a la Federació Valenciana d'Espeleologia, la vam sol·licitar baix el nom de Peña Medoc, toponímia amb la que tot el col·lectiu espeleològic coneixia la zona, i amb la que des de la dècada dels 60 del passat segle venia presentant-se tota publicació o treball relacionada amb la zona. Però, el primer moment en el que vam observar una de les contradiccions amb l'ús d'aquest nom, va ser quan al posar-se

amb contacte amb el batle de Tàrbena, Fran Molines, per donar-li a conèixer les nostres tasques en la zona quan vam anomenar-li el topònim de Peña Medoc, va mostrar un total desconeixement del mateix, i va fer ús del topònim de s'Ombria des Avencs.

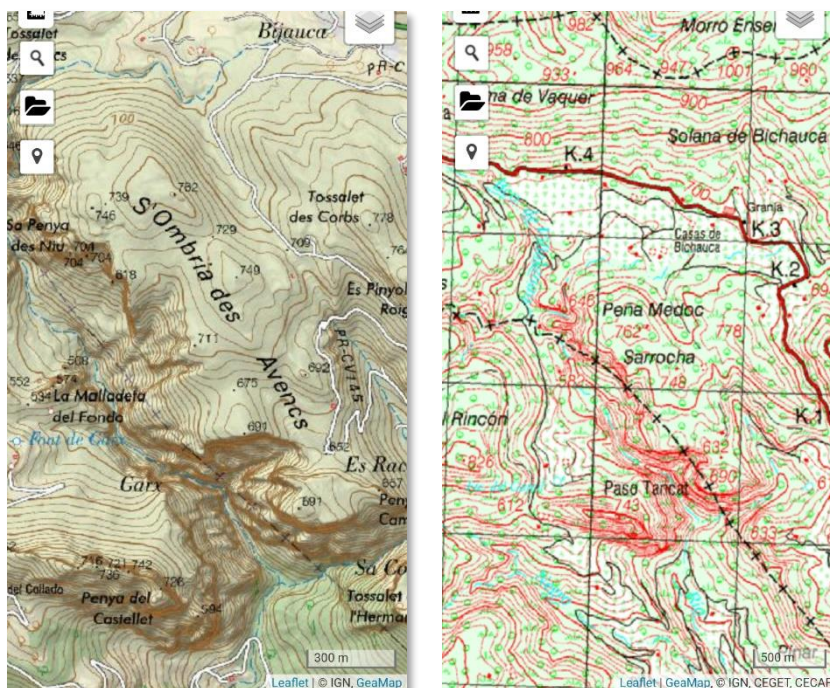
Arrel d'aquesta conversa, i com sempre, amb el nostre compromís de recuperar i defensar la nostra cultura i el nostre patrimoni, tant natural com cultural, vam començar a indagar en l'assumpte. En primer lloc vam preguntar al nostre company Josep Fernández Peris -Arqueòleg, historiador i espeleòleg- sobre la qüestió, aclarint-nos que els primers exploradors que van arribar a la zona als anys 60 ho van fer amb la cartografia militar de l'època, atorgant aquesta toponímia (Peña Medoc) tant a la zona com a les cavitats explorades.

Posteriorment, i amb conversa personal amb uns dels membres del G. E. Bajoqueta -grup que va realitzar un gran treball en la zona als principis dels anys 80 del passat segle- ens va confirmar que van continuar amb la denominació de Peña Medoc pel fet que era la que apareixia en la cartografia militar de la que feien ús, encara que ja eren conscients de que tant la gent de Tàrbena, com la dels pobles del voltant desconeixien d'aquesta denominació, i feien referència a s'Ombria des Avencs.

Amb aquestes premisses, vam consultar l'estudi realitzat per Joan-Lluís Monjo i Núria Soliveres, Toponímia dels Pobles Valencians. Tàrbena, la Marina Baixa. On realitzen un profund i complet treball sobre la toponímia del terme, i en el que en cap cas, ni en lloc, és fa referència o apareix el topònim Peña Medoc. D'aquesta petita indagació en la toponímia de Tàrbena, i de les converses mantingudes amb la gent del poble, ens deixa clar que l'autèntic topònim de la zona es tracta de s'Ombria des Avencs.

Som sabedors que el topònim atorgat pel col·lectiu espeleològic de l'època -pels mitjans de que disposaven, i per viure en una realitat on el valencià i els seus topònims eren castellanitzats, substituïts i fins i tot prohibits- pot perdurar en el temps, de fet nosaltres mateixos pot ser fem referència al mateix per donar forma i ajudar a la comprensió de les nostres tasques en la zona, i en els posteriors publicacions.

Però, des del Club d'Espeleologia l'Avern -i com hem dit abans- amb un compromís real en la defensa del nostre patrimoni, utilitzarem d'ara endavant la toponímia de s'Ombria des Avencs, tant per referenciar la zona de treball, com per atorgar la nomenclatura de les cavitats en estudi. Així, esperem al llarg del temps poder restablir el topònim original, i fer desaparèixer aquesta contradicció.

En la imatge de l'esquerra es pot veure el topònim de s'Ombria des Avencs en la cartografia actual, front al plànol militar de la imatge de la dreta on apareix la denominació de Peña Medoc.

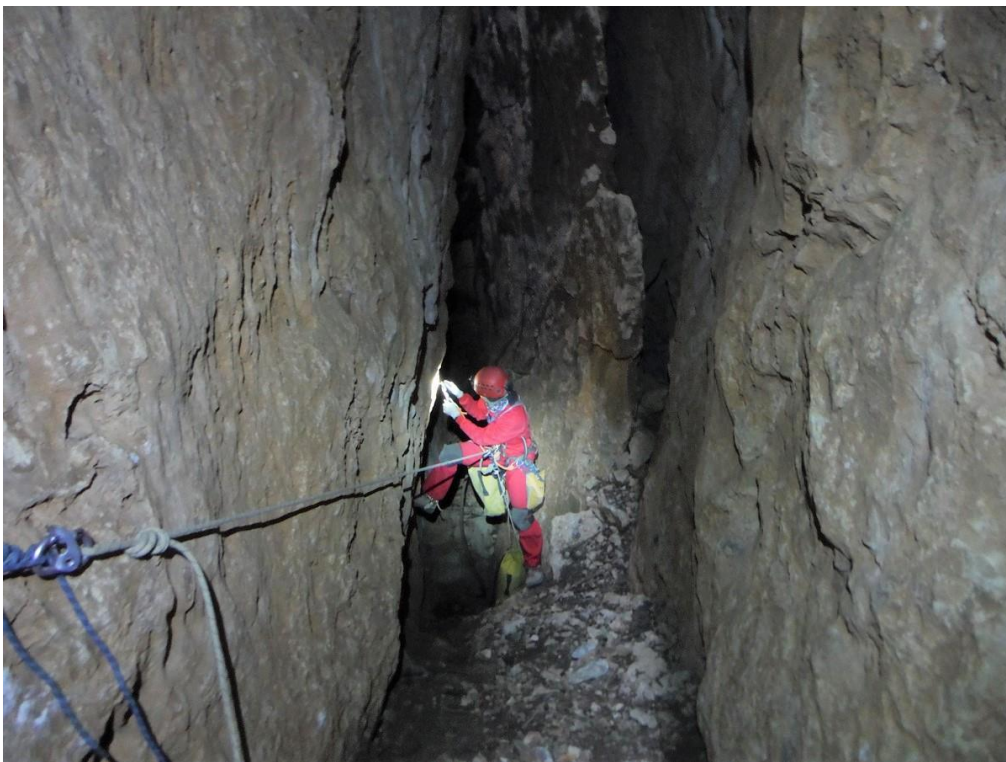
Resultats s'Ombria des Avencs 2021

En el següent apartat d'aquestes memòries de les nostres Zones de Treball, volem donar a conèixer la important troballa que vam realitzar en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. En aquesta cavitat vam poder descobrir una via inexplorada que ens va permetre assolir els -142 m de profunditat, situant a l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs com a segon cavitat més profunda de la província d'Alacant.

Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs (Tàrbena) -142 m

L'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, en Tàrbena, obre la seva gran boca al bell mig de la zona de grans avencs d'aquest increïble paratge de localitat de alacantina. Amb una llargària d'aproximadament uns 10 m, i una amplària que s'apropa als 2 m, la seva entrada passa desapercebuda fins que no s'hi està tot just davant d'ella. Encara que amb unes característiques pròpies per a facilitar el descens des de diversos punts, la baixa qualitat de la roca -que és una tònica general en totes les cavitats de la zona- ens va aconsellar iniciar l'aproximació a la vertical d'entrada per la seva vessant oriental, i des d'un estrat de roca fiable.

La primera vertical de 25 m, de fàcil descens, ens va deixar en una rampa de forta inclinació, i que es dirigia en vertiginós descens cap a la vessant occidental de la cavitat. Fent ús de la corda per davallar aquesta rampa vam poder assolir la capçalera d'un P-16. Cal assenyalar que els primers exploradors de la cavitat -membres del G.E. Bajoqueta- possiblement van realitzar el descens a la mateixa per aquest punt de la vertical d'entrada, ja que el marcatge de l'avenc que van realitzar és troba en l'exterior tot just en la línia de descens que cau a la capçalera d'aquesta vertical de 16 m. I també per que en la nostra línia de descens en la vessant oriental de l'entrada no vam trobar cap ancoratge.

Descens de la rampa que forma la base del primer pou de la cavitat. Aquesta és de forta inclinació, i ens facilita accedir a la capçalera del P-16.

En realitzar el descens del P-16, segon vertical d'aquesta via de l'avenc, trobem dues possibilitats de continuació. La menys evident i sense gaire interès, és la que ens permetrà baixar un estret i incòmode P-10 sense continuació. La més evident, i mitjançant una rampa amb forta inclinació, ens situarà en la capçalera d'una vertical de 9 m. Aquest P-9 ens permet arribar a una estreta galeria de cert recorregut, fins que la fractura és torna impenetrable. En aquest punt, i entre grans cudols i l'estreta fissura, una forta corrent d'aire fa acte de presència, però, la proximitat dels penya-segats del barranc de Garx en aquest punt de l'avenc, fan descartar alguna continuació d'interès.

Ací als -82 m finalitza aquesta via de l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, i que podem dir era la part coneguda de la cavitat fins a les nostres exploracions. Estem segurs que els espeleòlegs del G.E. Bajoqueta, i en haver explorat aquesta via, des de la vessant occidental de la cavitat, i degut a la pronunciada rampa que s'eleva cap a l'Est, no van poder observar com la fractura en el seu extrem, i tot just en finalitzar aquesta rampa, es desfonava en vertical.

Inici del P-48. Aquesta vertical dona pas a les zones profundes de l'avenc.

Realitzant el descens del P-25 d'entrada, però, sense baixar fins a la seva base i amb uns petits pèndols, podem arribar a la capçalera d'un P-48. Aquesta vertical -a la que podríem considerar part del P-25 d'entrada, i que en conjunt formarien una vertical que superaria els 70 m- ens obliga a realitzar grans desplaçaments per tal d'evitar la caiguda de pedres. El descens d'aquest vertical, com de la resta de pous fins arribar al fons de la cavitat, és presenta perillós per l'elevat risc de caiguda de pedres i d'ensorrament de les parets.

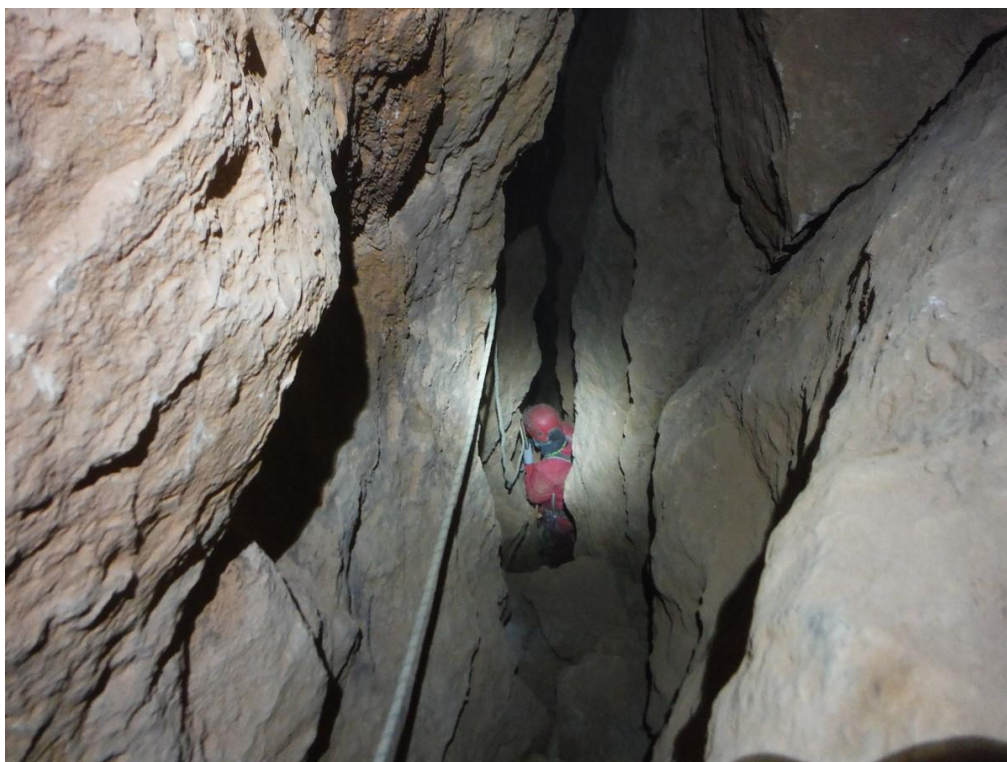
La base d'aquest P-48, és tracta d'una rampa de plena de pedres, que al menor moviment acompanyen a l'explorador. Des d'aquest punt, la cavitat ens ofereix dos alternatives. Les dos ens ofereixen la possibilitat d'assolir punts profunds de l'avenc. La primera d'elles, la més evident i la que ens permetrà arribar als -142 m de profunditat, màxima fondària de la cavitat, és la que després de davallar la rampa de pedres, i realitzar una incòmoda travessia per un desfonat ens situa en la capçalera d'un P-13.

En aquesta vertical -encara que ampla i còmoda en quasi la seva totalitat- és va realitzar el seu descens deixant un marge de temps entre company i company, ja que les seves parets presenten

plaques en precari equilibri. Tot seguit a aquest P-13, un R-9 escalonat, i que on cal utilitzar corda, ens situa en una zona desfonada. Assegurats per un passamans, en superar aquest petit tram desfonat, arribarem a la capçalera d'un P-25 relativament ample en la seva primera meitat.

El descens d'aquest P-25 resulta perillós, ja que, a la constant caiguda de pedres que trobem en tota la cavitat, hi ha que afegir-li la inestabilitat d'un gran cúmul de blocs encastats que és troben en precari equilibri al llarg del seu recorregut. El descens d'aquesta vertical ens deixa en una estreta base, on arriba tot el material que pot ser arrossegat. La continuació cap al fons de la cavitat és evident. Una estreta esclotxa, dona pas a un estret, incòmode i escalonat P-11. En la base d'aquest pou, i en direcció Oest, ens situarem en la màxima quota assolida en la cavitat, -142 m. En direcció Est, i forçant un estret conducte, poder recórrer uns pocs metres fins arribar a una estretor impenetrable entre blocs inestables, encara que en aquest punt s'entreu una possible continuació, la inestabilitat del conjunt de la massa rocosa no aconsella el forçar-la.

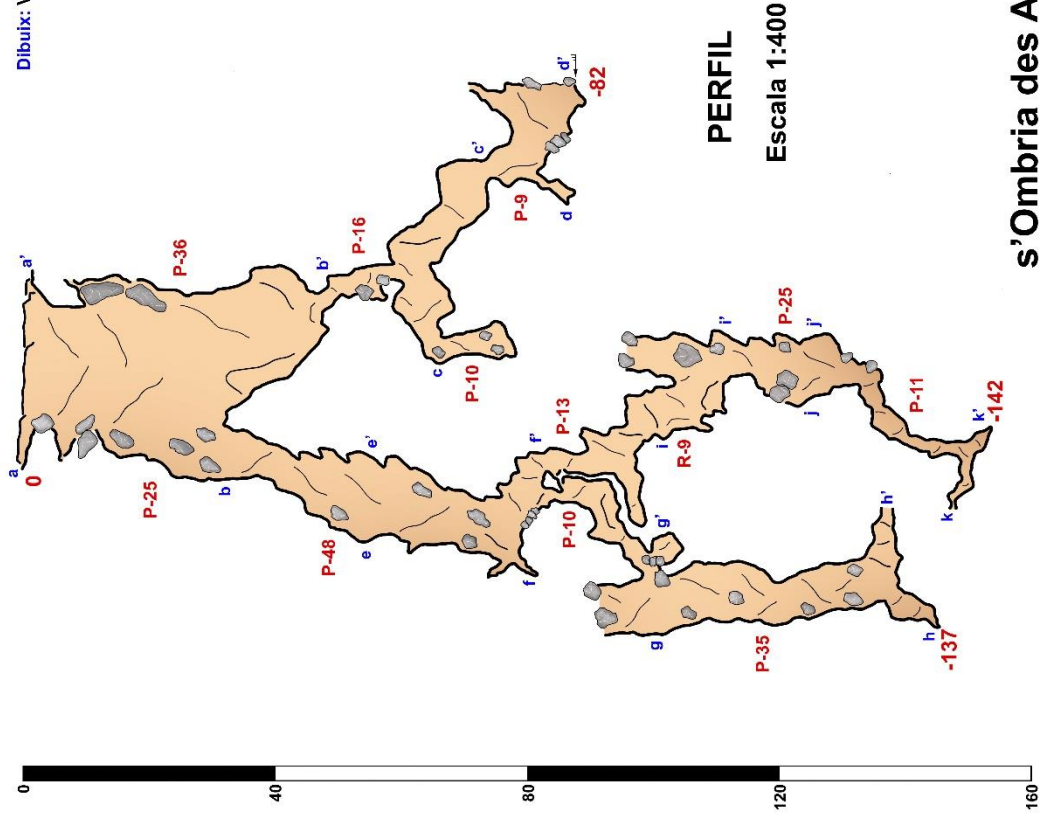
Tram desfonat en l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs. Superat aquest tram s'arriba a la capçalera del P-25 en la via de -142 m.

Per a poder recórrer la segon via profunda de l'Avenc nº5 de s'Ombria des Avencs, i que assoleix els -137 m de fondària, cal situar-se en la base del P-48. Després de baixar la perillosa rampa de pedres, i abans de realitzar la travessia que ens conduiria a la capçalera del P-13, tenim que endinsar-se per una esclotxa poc evident i amb aparença de tindre poc interès. Una vertical de 10 m, amb el seu inici molt estret, ens deixarà tot just damunt d'un repeu, on tindrem que superar un sector molt estret. En aquesta estretor cal utilitzar la corda, ja que tot just després d'ella s'obre la capçalera del P-35, alhora que la corda ens serà de gran ajuda per sortir d'aquest incòmode pas.

El P-35 en el seu inici té una amplària que supera el metre, al igual que la vertical és neta fins a la seva meitat, lloc on l'estretament del pou junt a l'aparició de diversos repeus i esglaons de roca, fan que el descens és torne una mica fastigós. Després de superar aquestes dificultats, i poder baixar una pronunciada rampa, l'avenc no ens ofereix cap possibilitat de continuació en aquest punt, assolint en aquest via els -137 m de profunditat, i posant punt i final a la cavitat.

Topografia de l'Avenc n°5 de s'Ombria des Avents

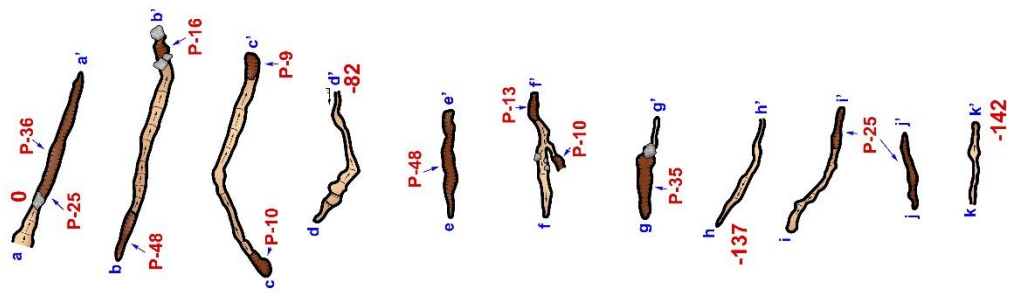
Desnivell: -142 m
 Desenvolupament: 392 m
 Extensions: 196 m
 Exploracions 2021: Vicent Sanchis
 Rebeca Diaz
 Topografia: Vicent Sanchis
 Rebeca Diaz
 Dibuix: Vicent Sanchis
 Rebeca Diaz

PERFIL

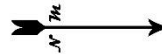
Escala 1:400

s'Ombria des Avents
Avenc n° 5
Tàrbena

PLANTES

Escala 1:400

Codi numeració G.E. Bajoqueta (1983): A-23

Codi numeració Rafael Pla (2006): PM-XII

Exploracions en la serra d'Oltà (Calp)

Aquest any 2021, i molt al nostre pesar, les tasques a la serra d'Oltà han estat ben bé escasses. Condicionats la major part de l'any per les restriccions i el Toc de Queda per la Covid-19, i posteriorment per l'estat, i el desenvolupament de les nostres exploracions en altres zones, tant sols en pogut dedicar-li dos jornades de treball a la serra d'Oltà. Però, aquesta manca de treball de camp, ha estat compensada amb l'avanç dels treballs de gabinet, que si bé no son tant emocionants, si que son totalment necessaris. Amb les llargues hores d'avant l'ordinador, hem aconseguit transformar gran part de les dades obtingudes en les cavitats de la serra d'Oltà, en detallades topografies, i complets estudis, que esperem puguen veure la llum en futures publicacions i memòries.

Amb el total compromís de continuar amb les exploracions en aquesta important zona de la muntanya alacantina, en aquestes memòries podem anunciar al col·lectiu valencià que en l'actualitat el catàleg de cavitats de la serra d'Oltà, compta amb 22. I que, d'aquestes 22 cavitats, dos superen els -100 m de fondària. L'Avenc O-8, una troballa inexplorada, que ens ha permet assolir els -128 m de profunditat, a hores d'ara és la cavitat més important de la zona. La seva exploració posa de manifest, una vegada més, que al nostre territori no està tot dit en quant a exploració subterrània.

Prospecció en la serra d'Oltà.

Projecte de Catalogació de Cavitats d'Ontinyent

Aquest projecte, iniciat l'any 2015, i que té com a objectiu final la publicació d'un catàleg on mostrar el patrimoni subterrani d'Ontinyent, continu endavant i amb el nostre compromís amb ell. Però, és ben cert que a hores d'ara el treball de camp s'ha reduït dràsticament, donant pas al treball de gabinet. La prospecció en diferents zones on hi han petites balmes i abrics, no han aportat cap cavitat d'interès al catàleg.

Aquest catàleg, poc a poc va prenen forma, i podem casi assegurar -o al menys, és una cosa que desitgem fermament- que més prompte que tard la publicació del mateix serà una realitat.

Diferents moments en les jornades dedicades a la prospecció del nostre terme.

www.espeleoavern.es
exploracionesenportudera.blogspot.com